

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 יולי 2016

ע"מ 13-01-36828 אשול נ' פקיד שומה ת"א 1

1

בפני כב' השופט יונה אטדגי

המערער: **לירן אשבל**
ב"כ עו"ד י. מדר

נגד

המשיב: **פקיד שומה ת"א 1**
ב"כ עו"ד ניר וילנר, פרקליטות מחוז ת"א-אזרחי

2

3

פסק דין

4

5

6

השומה, הערעור ועיקרי הטענות

7 1. המערער עסק בשנים הנדונות בערעור זה: 2007, 2008 ו-2009 במתן שירותי יחסי ציבור
8 (יחצנות) למועדוני לילה באזור תל אביב.
9 בדו"חות שהגיש לשנים הללו הוא תבע ניכוי הוצאות בגין עבודות חוץ לקבלני משנה,
10 כדלקמן:
11 2007 – 291,699 ₪, 2008 – 178,017 ₪, 2009 – 35,277 ₪
12 וכן דיווח על הכנסות מוצהרות מעסק, כדלקמן:
13 2007 – 59,637 ₪, 2008 – 127,099 ₪, 2009 – 75,975 ₪.

14

15 2. לאחר דיונים שנערכו בין המשיב ובין מייצגו של המערער, רו"ח דורון מזרחי, ולאחר דחיית
16 ההשגה שהוגשה מטעם המערער, קבע המשיב את הכנסתו החייבת במס של המערער
17 בשומה בצו לפי סעיף 152(ב) **לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש)**, **התשכ"א** – 1961 (להלן –
18 **הפקודה**), לשנים הנדונות, כדלקמן:
19 2007 - 463,312 ₪, 2008 - 505,956 ₪, 2009 – 149,947 ₪
20 (להלן – השומה).

21

22 3. השומה התבססה על הדברים הבאים:
23 א) דחיית תביעת המערער לניכוי הוצאות בגין עבודות חוץ לקבלני משנה, כאשר ביחס
24 להוצאה שנתבעה בגין שנת 2008 הדבר נעשה לאחר חקירה של מחלקת החקירות
25 של רשות המיסים, ולטענת המשיב, המערער הודה שהחשבונית שהוצאה בקשר
26 לכך היתה פיקטיבית, וביחס להוצאות שנתבעו בגין השנים 2007 ו-2009, טוען
27 המשיב כי לא הוצגה כל הוכחה לכך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 יולי 2016

ע"מ 13-01-36828 אשול נ' פקיד שומה ת"א 1

- 1 (ב) הפקדות שנמצאו בחשבונו של המערער, מעבר למחזור המדווח, שלטענת המשיב
2 לא סופק להן כל הסבר, ולכן הוספו להכנסתו המוצהרת, ואלה הפרשים (לאחר
3 "נטרול" המע"מ):
4 2007 – 111,976 ₪, 2008 – 200,840 ₪, 2009 – 38,695 ₪.
5
6 הערעור הוא על השומה. 4.
7 המערער העלה טענה מקדמית, לפיה יש לדחות את השומה שיצאה ביחס לשנים 2007 ו-
8 2008 מחמת התיישנות, מאחר שהם הוצאו לאחר המועד הקבוע לכך בפקודה.
9 לגופם של דברים, טען המערער כי ההוצאות שנתבעו על ידו בגין תשלום לקבלני משנה הן
10 אמת, וביחס להפקדות בחשבונו הוא טוען שתי טענות:
11 א – חלקן הן מתנות חתונה שניתנו לו לרגל נישואיו בשנת 2008,
12 ב - חלקן הן הפקדות כפולות של אותם שיקים.
13 כן טען המערער, שהמשיב לא נתן לו הזדמנות נאותה להעלות טענותיו, לפני הוצאת
14 השומה.
15
16 המשיב דוחה את טענות המערער. 5.
17 לדבריו, השומה יצאה מאת המשיב, נשלחה למערער ונמסרה למייצגו קודם לתחולת
18 ההתיישנות.
19 לטענתו, כאמור, המערער הודה בהצגת חשבונית כוזבת ביחס להוצאה שנתבעה לשנת 2008
20 ולא הוצגה כל ראיה ביחס להוצאות שנתבעו לשנים 2007 ו-2009.
21 לטענתו, לא הוכחו ההפקדות שנטען לגביהן כי הן מתנות חתונה או הפקדות פרטיות אחרות
22 וכן לא הוכחה טענת המערער בדבר הפקדות כפולות.
23
24 המערער הגיש תצהיר עדות ראשית ונחקר עליו. 6.
25 לא הוגש כל תצהיר נוסף מטעמו ולא זומן כל עד נוסף אחר מטעמו.
26 מטעם המשיב הוגש תצהירו של מי שכיהן בשנים הנדונות כמפקח וטיפל בעניינו של
27 המערער ב"שלב ב" של הוצאת השומה, מיכאל פל. גם הוא נחקר על תצהירו.
28
29 דיון והכרעה
30
31 טענת ההתיישנות (לשנים 2007 ו-2008)
32 לאחר שבחנתי את הראיות והעדויות, אני מוצא שאין כל ממש בטענת המערער. 7.
33 סעיפים 150-151 **לפקודה** קובעים את זכות ההשגה לפני פקיד השומה ואת הליכי הדיונים
34 בה.
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 יולי 2016

ע"מ 13-01-36828 אשול נ' פקיד שומה ת"א 1

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

לאחר אותם דיונים קיימות שתי אופציות:
א. שומה מתוקנת בהסכם - סעיף 152(א),
ב. קביעת שומה בצו, בהעדר הסכם - סעיף 152(ב).

סעיף 152(ג) (כנוסחו בשנים הנדונות) קובע כך:

" אם בתוך שלוש שנים מתום שנת המס שבה נמסר הדוח לפי סעיף 131, ובאישור המנהל - בתוך ארבע שנים מתום שנת המס כאמור, או בתום שנה מיום שהוגשה השגה, לפי המאוחר מביניהם, לא הושג הסכם כאמור בסעיף קטן (א) ולא השתמש פקיד השומה בסמכויותיו לפי סעיף קטן (ב), יראו את ההשגה כאילו התקבלה...".

8. בענייננו, הוגשה השגה מטעמו של המערער ביום 16.11.11 והשלמה להשגה ביום 30.11.11 (נספחים 13 ו-14 לתצהיר פל).

נמצא, שהמועד האחרון להוצאת השומה על ידי המשיב הוא שנה לאחר הגשת ההשגה, 30.11.12.

ההשגות הוגשו על ידי עו"ד דורון מזרחי ממושרד רואי חשבון וקסלר, קודנצ'יק, אנוך ושות', שהמערער אישר בחקירתו (עמ' 4) שהם ייצגו אותו בדיונים בפני פקיד השומה. המערער טען בתצהירו (סעיף 5(ב)): " לא ברור כלל מי רשם את ההשגה על השומות", אך בחקירתו משהוצגו לו ההשגות האמורות, הוא חזר בו (עמ' 5): " זה אני אם זה כך. אני פשוט לא זוכר".

כך או כך, המערער אישר בסיכומיו (סעיף 3), כי המועד האחרון להוצאת השומות לשנים 2007 ו-2008 היה יום 30.11.12.

9. בע"א 5954/04, ע"א 1857/05 סמי ואייקאפוד בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1 ו-3 (22.4.07, פורסם בבנו) נקבעה הלכה, לפיה, פעולת פקיד השומה העוצרת את מרוץ הזמנים לעניין סעיף 152 (ב) **לפקודה** צריכה לכלול לא רק את מתן ההחלטה בהשגה, אלא גם את העברת ההודעה לנישום.

בע"א 3929/13 פקיד שומה תל אביב 3 נ' נאמן (10.12.14, פורסם בבנו) נקבע, כי המועד הקובע לצורך עמידה בדרישת סעיף 152 (ג) **לפקודה**, הוא המועד שבו שלח פקיד השומה את הצו ולא המועד שבו הצו התקבל אצל הנושים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 יולי 2016

ע"מ 13-01-36828 אשול נ' פקיד שומה ת"א 1

- 1 הדברים האלה מובאים מעבר לצורך, שכן בענייננו השומה נקבעה ונחתמה ביום 29.8.12
 2 ועוד באותו יום היא נשלחה בדואר רשום לכתובת המערער (נספח 15 לתצהיר פל), והעתק
 3 ממנה
 4
 5 נמסר ידנית, באותו יום, על ידי פל, למייצגו של המערער, עו"ד דורון מזרחי, שאישר
 6 בחתימתו את קבלת הצו וכן החומר המתייחס אליו (נספח 16 לתצהיר פל).
 7 נמצא, שהשומה נקבעה, נשלחה ואף הגיעה לידי מייצגו של המערער, ארבעה חודשים קודם
 8 למועד האחרון הקבוע לכך לפי סעיף 152(ג) לפקודה.
 9
 10 המערער טען בתצהירו (סעיף 5(א)): " השומות הובאו לידיעתי רק ביום 14.1.13", אך
 11 בחקירתו (עמ' 6) הוא לא ידע להסביר מדוע הוא נקט בתאריך זה דווקא: " לא זוכר. אני
 12 חושב שעו"ד אמר לי, שרו"ח אמר לי. אולי שניהם אמרו לי. לא המצאתי את זה",
 13 וכשנשאל אם יש לו מסמך המאשר את קבלת השומה במועד זה השיב: " צריך להיות
 14 רשום. אולי אצל עו"ד אולי אצלי, אחפש את זה. לי אין כאן. יש לי עו"ד".
 15
 16 כן אישר המערער (שם), כי לא עדכן את כתובתו שנמסרה למשיב. כן אישר המערער (שם),
 17 כי לא טרח לברר עם רו"ח מזרחי, האם קיבל העתק מהצו, כנטען בתצהירו של פל.
 18 המערער גם לא טרח להעיד את רו"ח מזרחי, לא בעניין זה ולא ביחס ליתר טענותיו, למרות
 19 שהוא היה היחיד שטיפל בענייננו (כך אישר המערער בחקירתו, עמ' 4).
 20
 21 ההימנעות מהעדתו של רו"ח מזרחי, בהעדר כל הסבר, פועלת לחובת המערער ולתמיכה
 22 בעמדת המשיב (ראו: יעקב קדמי, על הראיות, מהדורת 2009, חלק רביעי, עמ' 1890).
 23
 24 מעבר לצורך אוסיף, שהשומות נקבעו, נשלחו ונמסרו גם על פי החלופה של שלוש שנים
 25 מתום שנת המס שבה נמסרו הדו"חות לשנים 2007 ו-2008.
 26 כמפורט בתצהירו של פל (סעיפים 17-18 ונספחים 8-10), הדו"ח לשנת 2007 הוגש ביום
 27 25.11.08, אך ביום 28.7.09 הוגש דו"ח מתקן לשנה זו, והדו"ח לשנת 2008 הוגש ביום
 28 27.7.09.
 29 נמצא, שגם על פי חלופה זו, המשיב יכל להשתמש בסמכותו עד שלוש שנים מתום השנה
 30 שבה נמסרו הדו"חות – 31.12.09, כלומר עד יום 31.12.12.
 31 כאמור, השומות נקבעו, נשלחו ונמסרו ביום 29.8.12.
 32
 33 המסקנה עד כאן היא, שדין טענתו של המערער ל"התיישנות" השומות לשנים 2007 ו-2008,
 34 להידחות.
 35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 יולי 2016

ע"מ 13-01-36828 אשול נ' פקיד שומה ת"א 1

הוצאות לקבלני משנה

- 1
- 2 13. ההוצאה שנתבעה לניכוי לשנת 2008 היא בגין חשבוניות שקיבל המערער מחברה בשם
- 3 ביטוליט בע"מ על ידי אדם בשם מרדכי פלוצר, בסכום כולל של 178,017 ₪.
- 4 פלוצר הורשע, בין היתר, בגין הוצאת חשבוניות פיקטיביות (ת.פ. (שלום ת"א) 11430-12-09),
- 5 ובחקירתו (נספח 4 לתצהיר פל) הוא התייחס, בין היתר, לחשבוניות שניתנו על ידו
- 6 למערער, ואישר שהן כוזבות, וכי לא ביצע כל עבודה עבורו.
- 7 המערער עצמו נחקר גם הוא בקשר לאותן חשבוניות, ואישר שפלוצר וחברת ביטוליט לא
- 8 ביצעו עבורו עבודות כלשהן. הוא הסביר את הימצאותן של החשבוניות, בכך שפלוצר היה
- 9 חייב לו כסף בקשר לעסקה אחרת שהיתה ביניהם, וכי הוא קיבל את הצעתו של פלוצר
- 10 לקבלת החשבוניות הללו, ש"יחסכו" לו תשלום מס, במקום החוב שהוא חב לו. הוא אף
- 11 הודה שהוא "טעה" במעשהו זה (החקירות צורפו כנספחים 1 ו-2 לתצהיר פל).
- 12 גם בחקירתו במשפט זה (עמ' 8) הוא אישר: " זה שבן אדם הביא חשבוניות פיקטיביות,
- 13 עשיתי טעות שלא עשיתי בדיקה מעמיקה".
- 14 לפיכך, לא מובנת כלל טענתו ביחס להכרה בהוצאות לשנת 2008, כשכל ההוצאות
- 15 מסתכמות בחשבוניות שהתקבלו מפלוצר.
- 16
- 17 14. ביחס לשנים 2007 – לגביה טען המערער כי שילם לקבלני משנה סכום כולל של 291,699 ₪,
- 18 ו-2009 – לגביה טען המערער כי שילם לקבלני משנה סכום של 35,277 ₪, לא הובאה עליהן
- 19 כל ראיה או אסמכתא כלשהי.
- 20 פרופ' אהרון נמדר, **מס הכנסה**, מהדורה שלישית, עמ' 295:
- 21 " כדי שהנישום יוכל לנכות הוצאה שנשא בה במהלך ייצור הכנסתו מוטל
- 22 עליו נטל הראיה להוכיח כי ההוצאה הוצאה בפועל, וכי היא הוצאה למטרה
- 23 הספציפית לה הוא טוען. במקרה של ניכוי הוצאות, הנישום עומד במעמד של
- 24 ה"מוציא מחבריו עליו הראיה" ומן הצדק להטיל מעמסה זו עליו, במיוחד
- 25 כאשר הפרטים על ההוצאה הינם בשליטתו המוחלטת. מכאן גם מובן מדוע
- 26 בתי המשפט לא הכירו בהוצאות שהנישום לא מסר אינפורמציה מלאה עליהן
- 27 "...
- 28
- 29 בענייננו, כאמור, המערער לא הביא כל ראיה שהיא שתתמוך בהוצאות הנתענות על ידו
- 30 ובתשלומים ששילם לקבלני המשנה, ואף לא טרח להעיד מי מהם.
- 31
- 32 15. פל סיפר (עמ' 12-13), כי הוא הלך בעצמו למחלקת החקירות של מס הכנסה כדי לעיין בכל
- 33 החומר הקשור למערער, ולא מצא כל אסמכתא שתתמוך בהוצאות הנתענות (עמ' 13):
- 34 "לקחתי פיזית אלי למשרד, ישבתי אצלי במשרד ועברתי על החומר. חיפשתי. היה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 יולי 2016

ע"מ 13-01-36828 אשול נ' פקיד שומה ת"א 1

1 לחפש את החשבונות מאזני בוחן, לפעמים מצרפים כרטסת, לא מצאתי. מבקש לציין
2 עוד, ניסיתי כמה פעמים להזעיק את הנישום. אף אחד לא בא."
3
4 גם בהקשר זה יצוין, שהמערער לא טרח לזמן את רו"ח מזרחי.

5
6 16. המסקנה היא, שיש לדחות את כל דרישתו של המערער לניכוי ההוצאות שנתבעו על ידו
7 בשנים הנדונות.

ההפקדות בחשבון

8
9
10 17. כאמור לעיל, הפרשים בין סכומי ההפקדות בחשבון ובין המחזורים המדווחים בשנים
11 הנדונות הוסברו בשני טעמים:
12 א) מתנות חתונה (בשנת 2008) והפקדות פרטיות,
13 ב) הפקדות כפולות.
14 גם ביחס לכך, המערער כמעט ולא הציג כל ראיה ברורה ואף לא העיד אנשים שיכלו לתמוך
15 בטענותיו, למשל הוריו, שנטען כי שילמו לו סכומים שונים כמתנת חתונה.

16
17 18. אסמכתא ברורה אחת הציג המערער: העתק שיק ושובר המפרט את מטרת נתינתו, שניתן
18 לו מחברת ביטוח ישיר כתשלום עבור נזק שנגרם למכוניתו, בסך 120,155 ₪, בשנת 2009
19 (צורף לתצהירו).
20 ב"כ המשיב הודיע לאור זאת בדיון (עמ' 4), שהמשיב מכיר בכך ומוכן להפחית סכום זה
21 מסך ההפקדות לאותה שנה.
22 מאחר והפרש ההפקדות לאותה שנה עומד על סך 38,695 ₪ בלבד, פירוש הדבר, שאין כל
23 תוספת להכנסה באותה שנה בגין הפרש מההפקדות (להבדיל מהתוספת עבור אי ההכרה
24 בניכוי ההוצאות לאותה שנה בסך 35,277 ₪, הנותרת על כנה).

25
26 19. המערער טען בתצהירו (סעיף 13(ב)(2)) כי הוא קיבל מאמו ביום 11.6.08 סכום של
27 125,000 ₪ בשיק בנקאי, אך "אין לי כיום את האסמכתא לכך והנני שומר לעצמי הזכות
28 להגיש התייעוד בהמשך...".
29 רק בחקירתו החוזרת (עמ' 11) הציג ב"כ המערער אישור של סניף הבנק, שבו התנהל חשבון
30 המערער, המאשר כי ביום 11.6.08 הופקד בחשבון שיק בנקאי שהונפק על ידי אותו סניף על
31 סך 125,000 ₪.

32
33 למרות זאת אני סבור שאין בכך כדי לתמוך בגרסתו של המערער, מהטעמים הבאים:
34 א. באישור עצמו אין כל ראיה לכך שהשיק הבנקאי הוצא לבקשתה של אמו של
35 המערער, ובקשר למה הוא הוצא;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 יולי 2016

ע"מ 13-01-36828-01 אשול נ' פקיד שומה ת"א 1

- 1 ב. אמו של המערער נכחה באולם בעת חקירתו (בעמ' 6 לפר' נרשם שהמערער פונה
2 אליה בשאלה מסוימת), אך המערער או בא כוחו לא ביקשו להעידה כדי שתאשר
3 את גרסתו.
4 הימנעות זו, כאמור לעיל, פועלת לחובתו;
5 ג. המערער לא העיד בחקירתו דבר על כך. לא הוסבר מדוע הוא הוצג רק בשלב
6 החקירה החוזרת וכיצד הוא נמצא. לא הוסבר מדוע אמו הייתה צריכה לתת לו
7 סכום זה בדרך של שיק בנקאי דווקא ולא בדרך של העברה בנקאית, שיק פרטי
8 וכיו"ב;
9 ד. ליד פירוט ההפקדות שצורף לתצהיר פל (נספח 7) מצוין בסמוך לשורה המתייחסת
10 להפקדה זו, ביום 11.6.08 "צק בנקאי לפית אורן". מיהי יפית אורן וכיצד היא
11 קשורה לאמו? המערער לא טרח להבהיר.
12 לאור כל האמור, נדחית גרסת המערער ביחס לסכום זה.
13
14 20. לעומת זאת ניתן להניח, במידה סבירה, כי חלק מההפקדות בחשבונו, הסמוכות למועד
15 חתונתו, מקורן במתנות שקיבל בקשר לחתונתו.
16 המערער אף לא טרח לציין מהו מועד חתונתו, אך משאלת בא כוחו ביחס להפקדה מסוימת,
17 שנטען לגביה כי היא מתנת חתונה – סכום של 11,620 ₪, המורכב מ"צ'קים קטנים", ביום
18 1.6.08, עולה כי מועד זה או קרוב לכך היה מועד חתונתו.
19 יצוין, כי עוד במהלך הדיונים בהשגה טען מייצגו של המערער בפני פל, שחלק מההפקדות
20 מקורן במתנות חתונה, ופל רשם זאת בפרוטוקול (נספח 19 לתצהירו).
21 סביר לומר, לכן, שהסכומים "במזומן" שהופקדו במהלך אותו חודש מקורן במתנות חתונה,
22 שרבים נותנים אותן במזומן, וכן סביר להניח כך ביחס לסכום האמור של 11,620 ₪
23 המורכב מ"צ'קים קטנים".
24 לעומת זאת, אין להניח זאת ביחס להפקדות צ'קים אחרות בסכומים של אלפי שקלים, ועל
25 המערער היה להוכיח כי הם ניתנו כמתנות חתונה.
26 סיכום הסכומים האמורים באותו חודש על פי הפירוט שצורף (נספח 7 לתצהיר פל) עולה,
27 אפוא, לסכום של 65,220 ₪.
28
29 21. כן אני מוכן לקבל לטובת המערער, גם אם בדוחק מסוים, שההפקדות שיפורטו להלן הן
30 הפקדות כפולות, שנבעו מכך שהמערער הפקיד תחילה את השיקים כשיקים דחויים, אך
31 לקח אותם לפני שנפרעו והחזיר אותם למושכים – לבקשתם, משום שסברו שלא ייפרעו –
32 ולאחר מספר ימים הפקיד שיקים אחרים במקומם באותו סכום (המערער - סעיפים 3(ב)(4)
33 ו-5) לתצהירו ועמ' 9 לפרו').
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 יולי 2016

ע"מ 13-01-36828 אשול נ' פקיד שומה ת"א 1

- 1 המדובר בסכומים הבאים שהמערער או בא כוחו הפנו אליהם (ההפניה לנספח 7 לתצהיר
2 (פל).
3 א. שיק בסך 7,600 ₪ שהופקד כשיק דחוי ביום 22.1.07 ובמקומו הופקד שיק באותו
4 סכום ביום 24.1.07;
5 ב. שיק בסך 15,201 ₪ ושיק נוסף בסך 21,639 ₪, שניהם הופקדו כשיקים דחויים
6 ביום 21.10.07, ובמקומם הופקד שיק אחד בסך 36,840 ₪ ביום 23.10.07.
7 כלומר, שיש להפחית מתוספת ההכנסה בגין הפרשי הפקדות לשנת 2007 סך של 44,440 ₪.
8
9 22. לעומת זאת, אינני מוכן לקבל את טענת המערער ובא כוחו, כי מדובר ב"דוגמאות" בלבד.
10 אם הם היו סבורים שיש להפחית בדרך זו הפקדות נוספות, עליהם היה להתכבד ולפרטם,
11 ומשלא עשו כן, בוודאי שלא מוטל על המשיב או על בית המשפט לעשות זאת במקומם.
12
13 23. המערער התייחס בתצהירו (סעיף 3(ב)(5)) גם להפקדה נוספת בסך 16,846 ₪ מיום 15.12.07,
14 "שלא ברור מקומו וחלה בו שגיאה ו/או טעות ועוד כהנה וכהנה".
15 עיון בפירוט ההפקדות (נספח 7 לתצהיר פל) מעלה כי אין זכר להפקדה כזו, והמערער לא
16 ידע להסביר בחקירתו (עמ' 10) את פשר אמרתו זו.
17 המערער לא ידע להסביר גם למה הוא המתכוון במילים "ועוד כהנה וכהנה", והשיב (עמ'
18 10): "לא יודע. זה מילים של עו"ד".
19
20 24. המסקנה לעניין ההפקדות היא, שיש להפחית מתוספות ההכנסה שנקבעו בשומה בגין
21 הפרשי הפקדות בחשבון הבנק את הסכומים הבאים בלבד:
22 א) סכום של 44,440 ₪ בשנת 2007,
23 ב) סכום של 65,220 ₪ בשנת 2008,
24 ג) מלוא הסכום של 38,695 ₪ בשנת 2009.
25
26 טענות המערער ביחס ליתרת הסכומים לשנת 2007 (67,536 ₪) ולשנת 2008 (135,620 ₪) –
27 נדחות.
28
29 זכות הטיעון
30 25. המערער טען שלא ניתנה לו הזדמנות ראויה להעלות את טענותיו בקשר לשומה בפני
31 המשיב. טענה זו נסתרה לחלוטין בראיות ובעדויות.
32 אזכיר שוב שטענתו התמוהה של המערער בתצהירו (סעיף 5(ב)) כי לא ברור לו מי רשם את
33 ההשגה הופרכה בחקירתו (עמ' 5), בה אישר שהיא הוגשה מטעם מייצגו באותה עת,
34 רו"ח מזרחי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 יולי 2016

ע"מ 13-01-36828-01 אשול נ' פקיד שומה ת"א 1

- 1 נוסף לכל פירט המפקח פל בתצהירו את כל הדיונים שנערכו עם רו"ח מזרחי בכל שלבי
2 השומה והציג את הפרוטוקולים שנרשמו בקשר לאותם דיונים (סעיפים 23-24 ונספחים
3 17-20 לתצהירו).
4
- 5 כן פירט והציג פל בתצהירו את כל ההזמנות לדיון שנשלחו בדואר רשום לכתובתו של .26
6 המערער, ופעם אחת אף לכתובת אמו הרשומה אצל המשיב (סעיף 26 ונספח 21 לתצהירו),
7 כשכולן חזרו בלא שנדרשו.
8 יצוין, כי באחד מפרוטוקולי הדיונים (מיום 18.7.12, נספח 20 לתצהיר פל) ציין רו"ח מזרחי
9 בפני פל כי המערער "לא מוכן להגיע לדיון".
10
- 11 גם טענת המערער, כי לא ניתנה לו הזדמנות לעיין בכל החומר הרלוונטי לשומה ולערער .27
12 הופרכה, כאשר בחקירתו הוצגו לו שני מסמכים בחתימת גב' יעל אשבל (לא הובהר הקשר
13 המדויק שלה למערער) (מש/1, מש/2), המאשרים את קבלת כל המסמכים וכן את
14 המחשבים שנתפסו.
15
- 16 כופר
17 במסגרת חקירת המערער על החשבוניות הפיקטיביות שקיבל מפלוצר, הגיש המערער .28
18 באמצעות בא כוחו, "בקשה להמרת החשדות בכופר כסף".
19 וועדת הכופר נענתה לבקשה וקבעה כופר בסך 50,000 ₪. פנייה נוספת של המערער להקטנת
20 סכום הכופר נדחתה (נספחים 23-27 לתצהיר פל).
21 דבר זה מוכיח שהמערער היה מודע היטב להליכים שהתנהלו לגביו ובאי כוחו היו מודעים
22 לחומר שנאסף, מלבד זאת שיש בכך הודאה נוספת של מערער בקבלת החשבוניות
23 הפיקטיביות בשנת 2008.
24 יצוין, שוועדת הכופר ציינה במפורש בהודעה למערער שתשלום הכופר אינו מונע את המשך
25 הטיפול האזרחי בעניינו.
26
- 27 הערה
28 יש להצר על כך שהמערער העלה טענות, שברור היה שאין בהן אמת, כגון הטענה שלא ברור .29
29 מי הגיש את ההשגה, הכחשת הדיונים שהתקיימו עם מייצגו, החזרה מההודאה
30 בפיקטיביות ההוצאות שהוצהרו ביחס לשנת 2008, ועוד.
31 גם הפרכת טענות כלליות, בנוסח "ועוד כהנה וכהנה", שהמערער התקשה לפרש אותן,
32 והימנעות כמעט מוחלטת להציג ראיות שיתמכו בטענותיו, כל זה אינו מתיישב עם רצון
33 אמיתי של המערער לערוך דיון אמיתי בטענות הערער שלו.
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 יולי 2016

ע"מ 13-01-36828 אשול נ' פקיד שומה ת"א 1

1 ועוד יותר יש להצר על כך, שהטענות הללו לא עברו את המסננת המתבקשת במקלדתו של
2 בא כוחו, שיכל לעמוד על נקלה על כך, שהן אינן מתיישבות עם חומר הראיות, מה גם
3 שהמערער – מצידו – הפנה ברבות מתשובותיו לבא כוחו דווקא.
4 כל זה צריך לבוא לידי ביטוי בפסיקת ההוצאות.

5

6

7

8

9

10

תוצאה

11 30. התוצאה העולה מכל האומר לעיל היא, שהערעור נדחה ברובו, למעט הפחתה מסוימת

12 בתוספת ההכנסה שנקבעה בשומה בקשר להפרשים שהתגלו בהפקדות בחשבונו של

13 המערער, כמפורט בסעיף 24 לעיל.

14 המערער ישלם למשיב הוצאות משפט בסך 10,000 ₪.

15

16

17

18

19

ניתן היום, י"ח תמוז תשע"ו, 24 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

20

יונה אטדגי, שופט

21

22

23

24

25

26

27